

Udgifterne nede. Jeg tvivler imidlertid ikke om, at vi ved Behandlingen i Udvalget vil kunne naa en god Ordning af Sagen; og jeg skal derfor henstille, at den undergaar en hurtig Udvalgsbehandling.

Kammersgaard: Til det ærede Medlem Hr. Pürschel, som mente, at min Glæde ikke var ublandet, skal jeg sige, at der findes, som bekendt, ingen Roser uden Torne. For øvrigt vil jeg gerne have Lov til at sige, at det synes, som om det konservative Folkepartis Ordførers Kærlighed til Lovforslagene er af en ret kølig Art, men jeg vil dog haabe, at Partiet vil være med til at fremme disse Lovforslag hurtigt. Thi naar Forholdene er saadanne, at der omkring i Hjemmene gaar — jeg har ladet mig sige: 12 000 sindssyge Mennesker, der venter paa Optagelse paa et Hospital, tror jeg, man maa indrømme, at der maa gøres noget og gøres noget effektivt; for hvad det betyder af Besvær og Elendighed, navnlig i Smaakaarshjem, kan enhver tænke sig. Jeg synes altsaa ikke, vi har Lov til at udsætte Vedtagelsen af disse Lovforslag længere end højst nødvendigt.

Pürschel: Til det ærede Medlem Hr. Kammersgaard skal jeg sige, at vor Kærlighed til disse Lovforslag er oprigtig, forsaavidt som vi ønsker at afhjælpe den Pladsmangel, der er, men vi ønsker at afhjælpe den paa en Maade, som forener det forsvarlige overfor Patienterne med det forsvarlige overfor Statens Økonomi — og dette Hensyn maa vi jo alle kunne mødes i.

For øvrigt tror jeg, at dette Tal: 12 000 sindssyge, er — hvad skal jeg sige — fantasifuldt; det er der vist ikke noget Grundlag for. Vi vil fra vor Side meget gerne gaa med til en hurtig Behandling, forsaavidt som det er muligt hurtigt at fremlægge Oplysninger, som kan overbevise os om, at Udvidelserne i det forlangte Omfang er paakrævede, og at de bliver foretaget paa den billigst mulige og dog samtidig paa en forsvarlig Maade.

Hegelund-Lange: For at ikke det ærede Medlem Hr. Kammersgaards Tal — 12 000 sindssyge Patienter — skal staa officielt uimodsagt, skal jeg oplyse, at Medicinalkommissionen for et Par Aar siden opgjorde Antallet af sindssyge og kom til det Resultat, at der kunde regnes med 2 pro mille sindssyge af Befolkningen, saaledes at der af en Befolkning paa 3 Mil-

lioner er 6 000 sindssyge. Da nu København i denne Forbindelse maa holdes udenfor, da Københavns Kommune sørger for sine egne sindssyge, bliver der 5 000 tilbage i det øvrige Land, og da der i Øjeblikket paa de nuværende Sindssygehospitaler er Plads til 3 700 Patienter, mangler der altsaa Plads til ca. 1 300 sindssyge; der er for øvrigt ingen Tvivl om, at dette er et Maksimumstal; det virkelige er snarere noget mindre. Nu kommer dertil de sindssyge i de sønderjydske Landsdele, som, naar man regner med den samme Procent, andrager mellem 300 og 400, men af disse vil der paa det nye Sindssygehospital i Vedsted blive Plads til over 150. Hvis man nu følger den højtærede Justitsminister og tilvejebringer de 200—300 nye Pladser, som de foreliggende Lovforslag byder paa, vil vi komme ned paa ca. 1 000 manglende Pladser. Og hvis det skulde lykkes den højtærede Justitsminister at gennemføre det bebudede Forslag om et helt nyt og stort Sindssygehospital, tør jeg roligt sige, at Danmark vil komme til at staa i allerforreste Række, ja, vistnok som Nr. 1 med Hensyn til Forsorg for sine sindssyge.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Hegelund-Lange: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Udvidelse af Sindssygehospitalet ved Vordingborg.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2647).

Sagen sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.